

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právních věcech žalobkyně: FTV Prima, spol. s r. o., IČ 481 15 908, se sídlem Na Žertvách 24/132, 180 00 Praha 8 – Libeň, zastoupené Mgr. Ludmilou Kutějovou, advokátkou se sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8, proti žalované Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, se sídlem Škrátova 44/6, 120 21 Praha 2 – Vinohrady, o žalobách proti rozhodnutím žalované vydaným dne 15. 12. 2009, sp. zn. 2008/1002/STU/FTV, č. j. vav/80/2010, a sp. zn. 2008/1165/vav/FTV, č. j. vav/81/2010,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované vydaná dne 1. prosince 2009, sp. zn. 2008/1002/STU/FTV, č. j. vav/80/2010, a sp. zn. 2008/1165/vav/FTV, č. j. vav/81/2010, se z r u š u j í a věci se v r a c e j í žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je p o v i n n a nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 21 640 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou její zástupkyně Mgr. Ludmily Kutějové, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Dvěma rozhodnutími vydanými dne 24. 3. 2009 uložila žalovaná žalobkyni dvě pokuty vždy ve výši 2 500 000 Kč za porušení § 48 odst. 4 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání (dále jen „zákon č. 231/2001 Sb.“), neboť žalobkyně zařadila do vysílání celkem 56x v měsíci květnu 2008 obchodní sdělení na produkt Opavia, Vlnky mléčné (mutace 1) a celkem 59x v měsíci květnu 2008 obchodní sdělení na produkt Dieta, časopis (mutace 1), aniž je oddělila od ostatních částí programu; sdělení přitom naplňovala definiční znaky reklamy.

Městský soud v Praze k žalobám žalobkyně tato rozhodnutí zrušil svými rozsudky ze dne 25. 9. 2009, č. j. 9 Ca 198/2009-52 a č. j. 9 Ca 192/2009-54, a věci vrátil žalované k dalšímu řízení. Soud shledal důvodnou žalobní námitky, v nichž žalobkyně poukazovala na to, že

součástí spisu není protokol o provedení záznamu promítnutím posuzovaného spotu ve smyslu § 18 správního řádu; nelze tedy spolehlivě usoudit na to, že žalovaná spot shlédla, a není tak zřejmé, že skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností.

Žalovaná v nových rozhodnutích vydaných dne 1. 12. 2009 kvalifikovala vytýkaná jednání stejně jako v rozhodnutích původních a opět uložila žalobkyni pokuty ve stejné výši.

Žalobkyně napadla obě rozhodnutí obsáhlými žalobami, navrhla, aby soud napadená rozhodnutí zrušil a vrátil věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobám navrhla jejich zamítnutí.

Na jednání konaném dne 20. 1. 2012 spojil soud obě žaloby ke společnému projednání. Žalobkyně zde – vedle rekapitulace již vznesených žalobních bodů – poukázala na to, že v obou věcech byla po zrušení původních rozhodnutí nově uložena sankce až po uplynutí roční prekluzivní lhůty podle § 61 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb.

Dříve než se začal zabývat ostatními námitkami, zabýval se soud námitkou prekluze (k prekluzi by ostatně musel přihlédnout i z úřední povinnosti); tuto námitku shledal důvodnou.

Podle § 61 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. uloží Rada pokutu do jednoho roku ode dne, kdy se dozvěděla o porušení povinnosti, nejdéle však do 2 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. I kdyby soud považoval za počátek běhu této roční lhůty až datum zasedání Rady (podle dříve převládající judikatury; podle novějších názorů však lhůta počíná běžet již dnem zpracování analýzy pro Radu, viz rozsudek zdejšího soudu ve věci 5 A 198/2010 navazující zejména na nález Ústavního soudu ve věci IV ÚS 946/98), nebyla lhůta v žádné z obou věcí dodržena.

Jak soud zjistil ze správních spisů i z obsahu databáze zdejšího soudu konstatované při jednání, ve věci týkající se obchodního sdělení na produkt Opavia, Vlnky mléčné, vypracovalo analytické oddělení žalované materiál, podle něž toto obchodní sdělení naplňuje znaky reklamy, dne 18. 6. 2008. Zasedání Rady, na němž bylo rozhodnuto o zahájení řízení, se konalo dne 2. 7. 2008. První rozhodnutí ve věci bylo vydáno dne 24. 3. 2009; tímto dnem bylo z roční lhůty pro uložení pokuty, i kdyby počala běžet až dne 2. 7. 2008, vyčerpáno osm měsíců a dvacet dva dní. Lhůta však běžela dále až do 2. 7. 2009; teprve dne 3. 7. 2009 byla podána žaloba (soud připomíná, že podle § 41 soudního řádu správního neběží lhůta pro zánik odpovědnosti ve věcech správních deliktů po dobu řízení před soudem – nikoli tedy po dobu mezi vydáním rozhodnutí, resp. nabytím právní moci takového rozhodnutí, a podáním žaloby). Již při podání žaloby tak bylo zřejmé, že ve věci nebude moci být vydáno nové rozhodnutí ve věci, resp. nebude moci být uložena pokuta. To se přesto stalo, a sice rozhodnutím ze dne 15. 12. 2009 (právní moci nabylo dne 13. 1. 2010). Druhé rozhodnutí o pokutě tedy bylo vydáno poté, co roční lhůta pro uložení pokuty již uplynula.

Ve věci týkající se obchodního sdělení na produkt Dieta, časopis, vypracovalo analytické oddělení žalované materiál, podle něž toto obchodní sdělení naplňuje znaky reklamy, dne 15. 7. 2008. Zasedání Rady, na němž bylo rozhodnuto o zahájení řízení, se konalo dne 30. 7. 2008. První rozhodnutí ve věci bylo vydáno dne 24. 3. 2009; tímto dnem bylo z roční lhůty pro uložení pokuty, i kdyby počala běžet až dne 30. 7. 2008, vyčerpáno sedm měsíců a dvacet čtyři dní. Lhůta však běžela dále až do 3. 7. 2009, kdy byla podána žaloba; ke dni podání žaloby bylo z roční lhůty vyčerpáno jedenáct měsíců a tři dny. V souladu s § 41 soudního

řádu správního lhůta neběžela po dobu řízení před soudem, tedy až do nabytí právní moci rozsudku dne 29. 10. 2009. Poté z ní zbývalo ještě dvacet osm dní, tj. skončila dne 26. 11. 2009; rozhodnutí o pokutě však bylo vydáno až dne 15. 12. 2009 (právní moci nabylo dne 13. 1. 2010) – tedy i v tomto případě poté, co roční lhůta pro uložení pokuty již uplynula.

Jelikož obě napadená rozhodnutí o pokutě byla vydána v době, kdy již k tomu žalovaná nebyla oprávněna, soud napadená rozhodnutí zrušil a vrátil věci žalované k dalšímu řízení. V tomto řízení bude žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.); nezbude jí tak než řízení zastavit.

Žalobkyně byla v tomto řízení úspěšná, v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. jí proto soud přiznal náhradu nákladů řízení. Ta je tvořena jednak zaplacenými soudními poplatky ve výši (2 x 2000 Kč =) 4000 Kč, jednak odměnou advokátky. Při jejím výpočtu soud vycházel z § 12 odst. 3 zákona č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, podle něž se při spojení dvou nebo více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno zákonem, zvyšuje mimosmluvní odměna náležející ve věci s nejvyšší tarifní hodnotou o polovinu mimosmluvní odměny, jež by jinak náležela v ostatních spojených věcech. Platí přitom, že pro aplikaci tohoto ustanovení není rozhodné, kdy soud spojí věci ke společnému projednání, ale zda tak učiní. Při výpočtu náhrady nákladů řízení ve spojených věcech se tedy ustanovení užije na všech úkony právní služby učiněné od zahájení řízení (č. 2149/2010 Sb. NSS).

Obě věci mají stejnou tarifní hodnotu a v obou advokátka poskytla stejný počet úkonů právní služby; mimosmluvní odměna tak náleží ve výši 1,5násobku celkové odměny za jednu věc (nepočítaje v to ovšem paušální náhrady podle § 13 advokátního tarifu, které náleží za každý jednotlivě poskytnutý úkon právní služby; paušální náhrady spojené s úkony právní služby poskytnutými před spojením věcí se nekrátí v závislosti na tom, že později ke spojení došlo). Odměna za čtyři úkony právní služby [převzetí věci, žaloba, replika, účast u jednání - § 11 odst. 1 písm. a), d), g) advokátního tarifu] činí (4 x 2100 Kč =) 8400 Kč, polovina z toho je 4200 Kč, takže odměna za zastupování v obou spojených věcech činí 12 600 Kč. Před spojením věcí poskytla advokátka šest samostatných úkonů právní služby; za ty jí náleží paušální náhrada ve výši (6x300 Kč =) 1800 Kč; při jednání u soudu byly obě věci spojeny, za účast u jednání týkajícího se obou věcí tak již náleží jen 300 Kč, celkem tedy na paušálních náhradách náleží 2100 Kč.

Jelikož je zástupkyně žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se její odměna o částku, kterou je povinna odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů (tato částka představuje 12 600 Kč + 2100 Kč = 14 700 Kč, 20% daň z této částky činí 2940 Kč). Celkem tedy žalobkyni na nákladech řízení náleží (4000+14 700+2940) = 21 640 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 20. ledna 2012

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková